

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.240/2023/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év január hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csődbűncselekmény büntettének kísérlete miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 25.B.275/2021/43. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Terhelt2 II.r. vádlott lakcíme: cím25, tényleges tartózkodási helye: cím26, míg személyazonosító igazolványának száma: szig.szám1,

Terhelt3 III.r. vádlott lakcíme: cím27 szám, míg személyazonosító igazolványának száma: szig.szám2.

Az ítélet bevezető részéből a 2022. április 1., és 2022. szeptember 28. napjának tárgyalási napként való feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. július 11. napján kihirdetett 25.B.275/2021/43. számú ítéletével:

[2] Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csődbűncselekmény büntetnének kísérletében [Btk. 404. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont], ezért őt 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év felszámolóbiztosági foglalkozástól eltiltásra ítélte.

[3] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösségét bűnsegédként elkövetett csődbűncselekmény büntetnének kísérletében [Btk. 404. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont] állapította meg, ezért őt 1 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[4] A szabadságvesztés végrehajtását I.r., és II.r. vádlott vonatkozásában is 5-5 év próbaidőre felfüggesztette, továbbá rendelkezett arról, hogy az I.r., és II.r. vádlott – a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[5] A bíróság a pénzbüntetés egynapi tételének összegét I.r. vádlott esetében 1.000,-, míg II.r. vádlott vonatkozásában 10.000,- forintban állapította meg, továbbá rendelkezett pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

[6] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csődbűncselekmény büntetnének kísérletében [Btk. 404. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont], ezért őt 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó vezetői tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét III.r. vádlott esetében 1.000,- forintban állapította meg, továbbá rendelkezett az így kiszabott összesen 200.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

[7] Rendelkezett továbbá a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint egyetemlegesen kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[8] A kihirdetett ítéletet az ügyész mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az ítélettel szemben Terhelt1 I. rendű vádlott és védője, Terhelt2 II. rendű vádlott védője a minősítés megváltoztatása és a büntetés enyhítése érdekében, Terhelt2 II.r. vádlott a büntetés enyhítése, Terhelt3 III. rendű vádlott a foglalkozástól eltiltásra tekintettel, míg a III.r. vádlott védője a büntetőjogi minősítés megváltoztatása és a büntetés enyhítése és a foglalkozástól eltiltás mellőzése céljából jelentettek be fellebbezést.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.548/2023/4. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Hangsúlyozta, hogy a vádlottak a 2023. július 3. napján tartott tárgyaláson a bűnösségüket beismerték és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. Az elsőfokú bíróság a vádlottak nyilatkozatát a Be. 524. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel az 504. § (2) bekezdésében írtak alapján elfogadta, mivel annak az 504. § (2) bekezdésében írt feltételei fennálltak. Utalt arra, hogy a Be. 580. § (2) bekezdés b) pontjának II. fordulata alapján a bűnösség beismerése és annak elfogadása esetén a váddal egyező minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek. Rögzítette, hogy a büntetőjogi minősítésre irányuló fellebbezések a törvényben kizártak. Előadta, hogy a vádirati minősítés pontatlan volt, az elsőfokú bíróság azonban a pontatlanságok kiküszöbölésével sem állapított meg a vádirattól eltérő büntetőjogi minősítést, a minősítés a vádirati jogi minősítés keretei között maradt. Megjegyezte arra, hogy ugyan a törvényszék indokolatlanul biztosított fellebbezést a büntetőjogi minősítés ellen, a beismerés elfogadása mellett azonban a jogi minősítés fentiek szerinti pontosításának kifogásolására ez sem teremtett lehetőséget, illetve felülbírálati kötelezettséget.

[10] Az ügyész szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket jórészt helytállóan vette számba, az I. rendű vádlott terhén nagy nyomattal súlyosít, hogy éppen olyan bűncselekményt követett el, amit a beosztásánál fogva meg kellett volna akadályoznia emellett vele szemben további súlyosító körülmény, hogy cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Megjegyezte, hogy a másik ügyben, 2023. július 21. napján jogerősen elbírált bűncselekményeinek elkövetési ideje 2011-2013 évekre esett, emellett a 2019. november 13. napján vele szemben jogerősen befejezett ügyben elbírált korrupciós bűncselekmények elkövetési ideje 2016. május 2. és 3. napja volt.

[11] Kifejtette, hogy álláspontja szerint a kiszabott büntetések megfelelnek az irányadó törvényi előírásoknak és a belső arányosságnak is, továbbá igen méltányosak, azok enyhítésére nincs jogalap. Ekörben hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletben – a 8/2015. (IV.17.) AB határozat előírása ellenére – nem adott számot az előzetes mentesítés mellőzésének indokairól, azzal azonban egyetértett, hogy sem az I., sem a II. rendű vádlott vonatkozásában nem lát alapot az előzetes mentesítésre.

[12] Egyebekben a II. és III. rendű vádlottak személyét azonosító adatok (lakcímük, és személyazonosító igazolványok számának) pontosítását kérte.

[13] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 25.B.275/2021/43. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján mindhárom vádlottal szemben hagyja helyben.

[14] Az I.r. és II.r. vádlottak védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy bírói felhívásra a minősítéssel szemben és enyhébb büntetés kiszabása végett bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartja. Kifejtette, hogy a bizonyítás elhúzódásának elkerülése, az ügy mielőbbi törvényes lezárása érdekében az ügyészség és a védelem egyeztetést folytatott, melynek eredményeként az ügyészség vállalta, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a vádirattól eltérően végindítványában a felfüggesztett szabadságvesztésre tesz indítványt, Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásban – ugyancsak eltérően a vádirattól – csupán pénzfőbüntetésre tesz indítványt, mert ez felel meg a vádirati tényállásban foglalt „szereposztásnak” és a belső arányosságnak. A II. r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés mértékére vonatkozóan 2.000.000 forintnak megfelelő pénzbüntetés volt vállalható és

teljesíthető Terhelt2 II. r. vádlott által. Rögzítette, hogy az egyeztetést követően Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a 2023. július 3-án tartott folytatólagos tárgyaláson a fentieknek megfelelően a bűnösségre is kiterjedő, a vádirattal egyező beismerő vallomást tettek, egyben lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról is. A Fővárosi Főügyészség végindítványában az egyeztetésnek megfelelően Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában felfüggesztett szabadságvesztésre, míg Terhelt2 II. r. vádlott esetében kizárólag pénzbüntetésre tett indítványt.

[15] Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék ugyan törvényesen, de nem méltányosan járt el akkor, amikor a vád és a védelem egyező álláspontját felülbírálvá eltért az ügyészi indítványban kezdeményezett szankciók nemétől és mértékétől, különösen Terhelt2 II. r. terhelt tekintetében. Utalt arra, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete nem szolgálja sem a Magyar Állam, sem az igazságszolgáltatás érdekeit. A jogorvoslat szempontjából a minősítésre vonatkozó fellebbezési jog álláspontja szerint megilleti az eljárás résztvevőit, de ezt nem tartotta olyan alapvető kérdésnek, amely az eljárás kimenetelét befolyásolná.

[16] A fentiekre tekintettel indítványozta Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és a próbaidő tartamának mérséklését, Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének mellőzését.

[17] A III.r. vádlott védője fellebbezése írásban előadott indokolásában elsődlegesen a Be. 586. § (2) bekezdése és a Be. 606.§. (3) alapján felmentésére, másodlagosan a büntetése az enyhítésre és a foglalkozástól eltiltás mellőzését indítványozta.

[18] Elsőként arra tért ki, hogy a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel teljes körű, ezért észrevételezte, hogy a Be. 606. § (3) bekezdése szerint a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[19] Utalt arra, hogy az ítéltáblának hivatalból kell vizsgálnia, hogy Terhelt3 bűnössége megállapítható-e minden kétséget kizáróan. Védence ugyanis a vallomások szerint is csupán Terhelt2 utasításait követte. Kifejtette, hogy a III.r. vádlott szerepe a cselekmények sorában periférikus, sőt nem bírt tudomással az I. és II. rendű vádlottak szándékáról, jóhiszeműen járt el, és a vádbeli cselekményhez, illetve annak megvalósulásához szándékerősítő magatartást nem tanúsított.

[20] A fentiek alapján indítványozta, hogy a bíróság vizsgálja meg, hogy tévedés jogcímen felmentésnek helye lehet-e. Ekörben - hivatkozva a BH 2014.1., BH 1992.363., BH 2018.216 számú határozatokra - utalt a társadalomra veszélyességében való tévedésre és az igazgatási jogszabályok ismeretének hiánya vagy téves feltevése okán a Btk. 20. §-ának (2) bekezdése szerinti büntethetőséget kizáró ok megállapítására.

[21] Másodlagos indítványa körében a védelem utalt arra, hogy álláspontja szerint a törvényszék által alkalmazott joghátrány nem felel meg a büntetéskiszabási elveknek, az eltúlzott. Az elsőfokú bíróság ugyanis nem vette kellő nyomatékkal figyelembe enyhítő körülményként a vádlott életkorát, az időmúlást, két kiskorú gyermekéről való gondoskodását, beismerését, anyagi haszon nélkül utasításra való cselekvőségét, illetőleg, hogy a vádbeli cselekmény kísérletéért a vádlott-társa felel. Ezen körülmények alapján a büntetés enyhítésére, míg a foglalkozástól eltiltás körében - utalva a 18. BK véleményre - annak mellőzésére tett indítványt a védelem.

[22] A nyilvános ülésen – előzetes bejelentésének megfelelően – az ügyész nem vett részt, távolmaradása a nyilvános ülés megtartásának nem volt akadálya.

[23] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt1 I.r. vádlott előadta, hogy továbbra sem rendelkezik munkahellyel, jövedelemmel, az elsőfokú ítéletben megjelölt garázst pedig 2018-ban adta el, az ebből származó pénzösszeget már felhasználta. Hozzátette, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta egészségi állapota tovább romlott. Mindezek alapján a vele szemben kiszabott pénzbüntetés mellőzését kérte. Az ügyvel kapcsolatban nem kívánt nyilatkozni.

[24] Terhelt2 II.r. vádlott a nyilvános ülésen előadott felszólalásában hangsúlyozta, hogy céljai közt szerepel, hogy alpolgármesternek kívánja magát jelöltetni, amihez tiszta erkölcsi bizonyítvány szükséges. Valamint az ügyvel kapcsolatban a Btk. 10. § (4) bekezdésében írt önkéntes elállásra hivatkozott, melyet álláspontja szerint a törvényszék a büntetés kiszabásakor nem vizsgálta. Ugyanis, véleménye szerint téves, hogy önként elhárította a bűncselekményből eredő kárt, mikor elállt a szerződéstől, és önkéntesen átengedte a telek tulajdont. Mindezek alapján elsődlegesen a felmentésére tett indítványt. Amennyiben az ítéltábla ezt nem látná indokoltnak kérelmét, úgy másodlagos indítvány körében előadta, hogy két jól prosperáló, jó adózó, növekvő árbevételű cég képviselője, és többet nem fogja kockáztatni egzisztenciáját.

[25] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt3 III.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy személyi körülményiben változás nem történt, az ügyvel kapcsolatban felszólalni nem kívánt.

[26] I.r. és II.r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezése indokolását, annak megismétlése nélkül, fenntartotta. Kiegészítette azzal, hogy a vádlottak beismert nyilatkozatára figyelemmel a fellebbezés korlátozott, számára azonban nem világos, hogy a vád, és a védelem konszenzusától miért tért el a törvényszék. Hangsúlyozta, hogy a konszenzust a tárgyaló ügyész kezdeményezte, majd átgondolva a lehetőséget, a józan belátása okán, az eljárás elhúzódásának, és a költségek megnövekedésének elkerülése érdekében kötöttek konszenzust. Hozzátette, hogy a törvényszéknek törvényes felhatalmazása van, hogy eltérhet attól, amit a perbeszédben indítványoz az ügyész, de szakmai tapasztalata szerint erre ritkán kerül sor. Álláspontja szerint az állam büntetőjogi igénye enyhébb büntetés esetén sem sérülne, és az ügyésszel a konszenzusuk az ügyésszel az időszerűséget, és hatékony költségcsökkentést szolgálja. A védelem által felhozott önkéntes elállás, és önkéntes eredményelhárítás még a szűkkörű fellebbezés keretei közt is elképzelhetőnek tartotta. Ugyanis álláspontja szerint ezt vizsgálnia kellett volna a törvényszéknek, és felmentő rendelkezést kellett volna hozni I.r., és II.r. vádlott vonatkozásában. Másodlagos fellebbezése körében a 8 éves jelentős időmúlást emelte ki.

[27] Mindezek alapján elsődlegesen önkéntes elállás okán az elsőfokú ítéletmegváltoztatását, és védelmi felmentését indítványozta, másodlagosan a büntetésük lényeges enyhítését, I.r. vádlottnak mind a szabadságvesztés, mind a felfüggesztés

próbaidejének mérséklését, és a pénzbüntetés mellőzését, II.r. vádlott esetében pedig pénzfőbüntetés kiszabását, ugyanis, elmondása szerint a felfüggesztett szabadságvesztése jövőbeni terveit lényegesen befolyásolják.

[28] III.r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezése indokolását teljes egészében fenntartotta. Annak ismételése nélkül, továbbra is elsődlegesen a Be. 606. § (3) bekezdésére utalva védence felmentésért, másodlagosan büntetése enyhítését indítványozta.

[29] A vádlottak utolsó szó jogán nem kívántak felszólalni.

[30] A védelmi fellebbezések Terhelt I.r. vádlott büntetésének enyhítését célzó részében bizonyultak alaposnak.

[31] A Fővárosi Ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a 2018. július 1. napján hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvénynek (Be.) a bűnösséget beismerő vádlott esetében a tárgyaláshoz való jogáról lemondás intézményét.

[32] A törvényszék a vádlottak 2023. július 3. napján tartott tárgyaláson tett beismerő nyilatkozatára tekintettel helytállóan vette figyelembe a Be. 524. (1) bekezdésében írtakat, visszautalva a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésére, melynek keretében törvényesen fogadta el a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát (41-I. számú végzésével).

[33] A Be. 551. § (3) bekezdése értelmében a (3) az egyesbíró vagy a tanács elnöke az ítélet kihirdetését követően felvilágosítást ad a fellebbezésre jogosultaknak az 583. § (3) bekezdésében, az 584. § (2) és (3) bekezdésében, valamint az 590. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakról.

[34] A Be. 580. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a) a bűnösség megállapítása, illetve b) a váddal egyező tényállás és minősítés miatt. Mindez azt jelenti, hogy fellebbezésnek kizárólag a kiszabott büntetés neme és mértéke vagy tartama ellen, vagy a járulékos kérdésekben hozott rendelkezés ellen van helye.

[35] Ez esetben tehát a törvény korlátozott jogorvoslati lehetőséget biztosít, és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján a felülbírálat terjedelme is korlátozott. Az ítéltábla rögzíti, hogy a törvényszék – mint ahogyan ítéletében maga is utalt rá – tévesen tájékoztatta a feleket a jogorvoslati joguk keretéről, és indokolatlanul biztosított fellebbezést a büntetőjogi minősítés

ellen (43. sorszámú elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal közepe, elsőfokú ítélet 13. oldal utolsó bekezdése).

[36] Ugyanis a bűnösségüket beismerő (és a további bizonyításról, és tárgyaláshoz való jogról lemondó) vádlottak esetében a felülbírálat terjedelme a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[37] A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, cselekményüknek minősítése is helytálló. A törvényszék e körben tett pontosítása is mindenben megfelel a törvénynek, ugyanis a bírósági gyakorlat szerint a beismerésük elfogadása mellett a jogi minősítés pontosításának kifogásolására nincs törvényi lehetőség, valamint felülbírálati kötelezettséget sem teremt (BH2020.101.) Ezenkívül helyes a törvényszék által megállapított bűncselekmény megnevezése is, ugyanis a megállapított bűncselekmény Be. 561. § (2) bekezdés c) pontjának megfelelő megnevezés a csődbűncselekmény büntette (elsőfokú ítélet 8. oldal utolsó bekezdés). E körben utal rá az ítéltábla, hogy a Kúria 61. BK véleményének 1. pontja értelmében a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a 2012. évi C. törvény Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni.

[38] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, majd azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[39] Enyhítő körülményként értékelte az eljárás rendkívüli elhúzódását, és a jelentős időmúlást, amely a vádlottak terhére nem róható okból következett be.

[40] A már hivatkozott 56. BK vélemény szerint ugyanis a büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni, és a határozatban megindokolni.

[41] A vádlottak személyi körülményeire, a nagyfokú időmúlásra, és tárgyaláson tett bűnösségükre is kiterjedő beismerésükre tekintettel az elsőfokú bíróság által, I.r. vádlott esetében a törvényi minimumban meghatározott 2 év, míg II.r. vádlott vonatkozásában, a bűnsegédi magatartására figyelemmel, a törvényi minimumot áttörve 1 év 6 hónap szabadságvesztéssel a másodfokú bíróság egyetértett, azt arányosnak és a vádlott cselekményével is összeegyeztethetőnek találta, ezért annak enyhítésére nem látott indokot. II.r. vádlott esetében az enyhítő szakasz felhívása szintén helytálló, és pontos.

[42] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama I.r., és II.r. vádlott esetében is igazodik az általuk elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, és alkalmas a büntetési célok elérésére is, az igen méltányos, így annak további enyhítésére nem látott lehetőséget.

[43] Az igen jelentős időmúlásra figyelemmel indokolt volt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, és annak tartamával is egyetértett az ítéltábla.

[44] Utal rá az ítéltábla az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatára, mely szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen.

[45] Az ítélezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítókat összevetve kell értékelni (BJD 9986).

[46] A Kúria az EBH 2018.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[47] Mindezen szempontokat figyelembe véve a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt I.r. és II.r. vádlottak nem érdemesek ezen kivételes jogintézményre, az előzetes mentesítésre, így nem rendelkezett róla ítéletében. Ennek indokairól azonban nem adott számot az elsőfokú bíróság, melyet az ítéltábla e helyütt pótol az alábbiak szerint. Jelen ügyben a terhükre megállapított cselekmény típusa, annak kiemelkedő tárgyi súlya, az I.r. és II.r. vádlott által az elkövetés során tanúsított összejártsága, illetve az elkövetés után indult újabb büntetőeljárások alapján az ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy mindez a személyükben rejlő nagyfokú kockázatot mutatja, így nem érdemesek az előzetes mentesítésre.

[48] A szabadságvesztés jogszabályhelyének megjelölésével szintén adós maradt a törvényszék, melyet a másodfokú bíróság annyiban pótol, és e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk.
33. § (1) bekezdés a) pontját, 34. § I. fordulatát, 35. § (1) bekezdésének II. fordulatát.

[49] A szabadságvesztés büntetés börtön fokozatának meghatározása, továbbá – annak végrehajtása esetén – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[50] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés alkalmazása II.r., és III.r. vádlott esetében is törvénynek megfelelő. I.r. vádlott azonban jelenleg nem rendelkezik megfelelő jövedelemmel, vagyonnal, így vonatkozásában az ítéltábla mellőzte e büntetést. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a II.r., és III.r. vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetükhöz.

[51] A Btk. 52. § (1) bekezdés értelmében a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt

- a) szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el, vagy
- b) foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

[52] Ekként, mivel I.r. vádlott cselekményét felszámolóbiztosként, szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével, míg III.r. vádlott a társaság bejegyzett vezető tisztségviselőjeként követte el, így foglalkozási szabályt sértett.

[53] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el a bűnjelek sorsát illetően, továbbá, amikor a bűnösnek kimondott vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség viselésére.

[54] Az ítéltábla a nyilvános ülésen bemutatott iratokból megállapította, hogy a II.r. vádlott érvényes lakcíme és tényleges tartózkodási helye, valamint III.r. vádlott lakcíme, továbbá személyazonosító okmányuk száma megváltozott, így a Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjaira utalva helyesbítette ezen adatokat.

[55] Az ítéltábla rögzíti, hogy a törvényszék a 2022. december 12. napján tartott tárgyaláson, a Be. 518. § (3) bekezdése alapján, a tanács összetételében – a bíró személyében – bekövetkezett változás okán megismételte a tárgyalást. Ennek megfelelően az azt megelőző 2022. április 1., és 2022. szeptember 28. napját szükségtelen feltüntetni az ítélet bevezető részében, így azt mellőzte az ítéltábla.

[56] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[57] Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2024. év január hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., előadó bíró

Dr. Kovács Katalin s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 25.B.275/2021/43. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.240/2023/13. számú ítéletében írt változtatásokkal 2024. év január hó 4. napján Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év január hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke